

Константин Величков
КЪМ СЛАВЯНСТВОТО

О родно, мило мен славянско племе,
с любов към тебе моя дух лети
и дига се високо с тръпки неми,
унесен в сяен вихър от мечти.

Обичам те със всичката си сила,
за твоето минало от черни дни,
за твоите мъченици и патила,
за вярата си в твоите съдбини.

С злорадство сляпо мислят си вразите,
че ти изнизваш в непробудна нощ;
ти крепнеш, мило племе, в изпитните,
в тях черпиш нови сили, нова мощ.

Ти чакаш като дивни Крали Марко,
ти чакаш да удари твоя час.
Той иде. Ще изгрее слънце ярко,
в света ще гръмне твоя мощен глас.

Тогаз в историята ще изправиш
с вид смел и горд царствена снага
и в бъдещето поглед ще отправиш,
де мощ се слива с доблестна тъга.

Не ти ли нявга с подвиги прочу са?
О, род велик, не ти ли си родил
Пожарски, Минина, Собески, Хуса,
не твой ли син е родний Самуил?

Не ти ли за Европа бе преграда,
която даде мъжествен отбой,
и без да искаш никаква награда,
спаси я дважд от варварски порой?

Над теб велики спомени витаят
кат орли над безбрежен океан
и мълком в твоята душа чертаят
на бъдни дни великолепний блян.

О, вижте там. Небето се белее

далече над подвижната вълна;
зора се готви мила да изгрее
над нови, чудни, светли знамена.

Това са ваште знамена, славяни!
Това са ваште братски знамена,
за подвиг общи, подвиг братски сбрани,
да сломят непосилна съдбина.

Пред вас скалиста планина се дига,
но слава горе с плам лучист сияй,
о, род славянски, с храброст там се стига,
коя умора, коя страх не знай.

Върви със вяра в своето призвание,
след доблестни борби разкрий път нов
и мощен озари света с сиянье
от правда и свобода, и любов.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6331>]